

Ὅμιλία 3η

Ὁ Πεντηκοστιανισμός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰσαγωγικά

Οἱ Πεντηκοστιανοί

Ἐμφάνισης καί δρᾶσις των

Ἡ Χ.Ο.Ε.

Ἡ διδασκαλία της

Ἀναβαπτίζονται εἰς τό πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς;

Ποῦ στηρίζουν τήν ἀναβάπτισίν των

Πότε ἐκπληροῦται ἡ προφητεία τοῦ Ἰωήλ

Πῶς ἐννοεῖται ἡ προφητεία τοῦ Ἰωήλ

«Ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.»

Χαρακτηριστικά σημεῖα πρό τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν

Ἡ ἐσχατολογία τῶν Πεντηκοστιανῶν

Χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ: κοινή πίστις Χιλιαστῶν καί Πεντηκοστιανῶν

«Ὁ Χριστός θά ἔλθῃ τό 2000.»!

Μόνον 144.000 Πεντηκοστιανοί θά σωθοῦν!

Ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καί οἱ δύο Προφήται κατά τούς Πεντηκοστιανούς

Ἐξελισσομένη Πεντηκοστή: «Καταλαβαίνουμε καλύτερα ἀπό τούς Ἀποστόλους.»!

Ποῦ στηρίζουν τήν ἐξελισσομένην Πεντηκοστήν 120

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἁγία Γραφή – Ἱερά Παράδοσις

Ὁ ἀπόλυτος προορισμός

Τά ἱερά Μυστήρια

Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως

Ἀνάστασις τῶν νεκρῶν – Χάρισμα τῶν ἰάσεων

Ἡ γλωσσολαλία

Τί λέγουν διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας

Ὁ ἀρχιμανδριτής Εὐσέβιος Παπαστεφάνου

Μοντανισμός: ὁ μακρυνός πρόγονος τοῦ Πεντηκοστιανισμοῦ

«Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν

οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν,

καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.»

Εἰσαγωγικά

Συνεχίζοντας, ἀγαπητοί μου, τό θέμα περί τῆς αἰρέσεως τοῦ Προτεσταντισμοῦ, θά θέλαμε νά τονίσωμε ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Λούθηρος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἰδρυτής τοῦ Προτεσταντισμοῦ, εἰσηγήθη τὴν ὑποκειμενικὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἦτο ἐπόμενον νά ὑπάρχουν ποικίλες ἐρμηνεῖες τῆς Ἁγίας Γραφῆς· τόσες ἐρμηνεῖες, ὅσοι καὶ οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τοῦτο βεβαίως, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχαν ποικίλες ἐρμηνεῖες τῆς Ἁγίας Γραφῆς, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴν διάσπασιν τῶν Προτεσταντῶν, καὶ μάλιστα ἂν θέλετε ζῶντος ἀκόμη τοῦ Λουθήρου, κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα. Καὶ σημειώθηκε αὐτὴ ἡ κατὰ τμησίς των σέ ἑκατοντάδες ὁμολογίες, ὅλες φυσικὰ προτεσταντικῆς ἀποχρώσεως.

Μερικὲς ἀπ' αὐτές, οἱ κυριώτερες καὶ οἱ πλέον γνωστές, γιὰ νά πάρετε μία εἰκόνα, εἶναι οἱ: Πρεσβυτεριανοί, Ἀναβαπτισταί, Κογκρεγκασιοναλισταί, Μεθοδισταί, Κουάκεροι, Οὐνιτάριοι, Σοκινιανοί, Ἀρμενιανοί, Μεννωνῖται, Μορμόνοι, Βιβλικοί, Ἀντβεντισταί, Εὐαγγελικοί, Ἐλευθέρας Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας, Πλυμμουθισταί, Ἰσβινγκιανοί, Σερκούτιοι, Σβενκφελδιανοί, Νέοι Ἰσραηλίται, Συνδικαλισταί, Ἐπισκοπιανοί, τῶν Νέων Ἀποστόλων, Δαρδισταί, Πεντηκοστιανοί, Ἀδελφοί Μοραβοί, Ἀποστολικοί, Πλατεῖς Ἀδελφοί, Στενοί Ἀδελφοί,... καὶ λοιπά καὶ λοιπά καὶ λοιπά! Ἐκατοντάδες παρακαλῶ κατατμήσεις ἔχει ὑποστῆ ὁ Προτεσταντισμός. Παρ' ὅλες τίς ὁμοιότητες ὅμως πού ἔχει ἢ μία ὁμολογία μέ τὴν ἄλλη, ἔχουνε βεβαίως καὶ κάποιες διαφορές· γι' αὐτό καὶ ἔχουνε κατατμηθῆ. Προσθέτουν, ἀφαιροῦν,... Δέν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ αὐτὴ τὴ δουλειά· προσθέτουν καὶ ἀφαιροῦν ὅ,τι νομίζει ἢ κάθε ομάδα.

Οἱ Πεντηκοστιανοί

Ἀπ' ὅλες αὐτές τίς ομάδες ὅμως, εἰδικώτερα μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ομάδα τῶν Πεντηκοστιανῶν. Καὶ θά μείνωμε εἰς τοὺς Πεντηκοστιανούς, ἀφ' ἑνός διότι παρουσιάζουν μίαν ἑξαρσιν δράσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν τελευταῖο καιρὸ, καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι μερικὲς ἀπὸ τίς ομάδες τῶν Πεντηκοστιανῶν, οἱ ὁποῖες πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι μέχρι τό 1967 ἦσαν καμμιά ἑξηνταριά μέ ποικίλα ὀνόματα, προσπαθοῦν νά πλησιάσουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν κατὰ ἕναν τρόπον ὑπουλον καὶ δολερόν. Γι'

αυτούς τους δύο λόγους εις τό σημερινό μας θέμα θά μείνωμε ειδικά στους Πεντηκοστιανούς.

Σταχυολογῶ μάλιστα ἀπό μιά ἐφημερίδα, τήν Μακεδονία τῆς 29ης Ἀπριλίου, πού ἔχει δύο ἀγγελίες. Λέγει ἡ μία: «Πρώτη Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς». Νά λοιπόν ἀμέσως ὀνομασία ομάδος. Ἡ δευτέρα: «Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τῆς Πεντηκοστῆς.». Μάλιστα σᾶς διαβάζω μία ἀπ' αὐτές: «Σήμερα στίς 11 π.μ. στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τῆς Πεντηκοστῆς, Καρμπολά 5, πλατεία Δικαστηρίων, θά κηρύξη ἀπό τό εὐαγγέλιον ὁ ἱεροκήρυκας τῆς Ἐκκλησίας, φιλόλογος κ. Σιδηρόπουλος, στίς 7.00 μ.μ.. Τό πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας θά εἶναι πλούσιο σέ περιεχόμενο, μέ ὁμιλητή τόν ἴδιο. Στό τέλος τῆς λατρείας –σημειώστε αὐτό· θά τό σχολιάσωμε εις τό τέλος– Στό τέλος τῆς λατρείας θά γίνῃ προσευχή γιά ἀρρώστους καί γιά σένα πού ἔχεις προβλήματα. Εἴσοδος ἐλεύθερη γιά ὅλους.». Κάτι ἀντίστοιχο εἶναι καί ἡ ἄλλη ἐκεῖ ἡ ἀγγελία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὅπως βλέπετε λοιπόν, ἐπειδή ἀκριβῶς ὑπάρχει αὐτή ἡ ἔξαρσις καί κάνουν τίς ἀναγγελίες τους αὐτοί διαρκῶς εις τίς ἐφημερίδες καί τά περιοδικά καί πηγαίνουν ἀνύποπτοι οἱ ἄνθρωποι νά τους ἀκούσουν, νομίζοντας πῶς κάτι καλό ἔχουν νά ποῦν οἱ αἰρετικοί αὐτοί, καί δύνανται ἔτσι νά παρασυρθοῦν, γιά τόν λόγον αὐτόν θά μείνωμε ειδικώτερα σᾶς εἶπα εις αὐτούς, τους Πεντηκοστιανούς.

Ἐμφάνισις καί δρασίς των

Ἄς δοῦμε τί εἶναι οἱ Πεντηκοστιανοί. Ὅπως ἀναφέραμε καί τήν περασμένη φορά καί πρό ὀλίγου, εἶναι ομάδα Προτεσταντική. Τό ὄνομά τους τό ἔχουν λάβει ἀπό τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, δηλαδή τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατά τήν ὁποίαν οἱ Ἀπόστολοι ἐδέχθησαν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν. Ἰδρυτής τῆς ομάδος τῶν Πεντηκοστιανῶν εἶναι ὁ Ἀμερικανός Ἀμβρόσιος Τόμπλισον. Αὐτός τό 1907 συνέστησε εις τό Κλήβελαντ τοῦ Ὁχάϊο τήν πρώτη του Ἐκκλησία.

Οἱ Πεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα ἐμφανίζονται τό 1927 μέ τήν ἐπωνυμία Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τῆς Πεντηκοστῆς. Κατόπιν ἰδρύθηκε δευτέρα ομάδα Πεντηκοστιανῶν, μέ τήν ἐπωνυμία Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς, καί ἰδρύθηκε τό 1938. Ἐν συνεχείᾳ ἰδρύθηκε τρίτη Ἐκκλησία Πεντηκοστιανῶν στήν Ἑλλάδα τό 1967, μέ τήν ἐπωνυμία Ἐλευθέρα Ἀποστολική Ἐκκλησία τῆς Πεντηκοστῆς. Τελευταῖα ἔχομε καί μία ἀκόμη ομάδα, χωρίς νά γνωρίζω ἂν ὑπάρχουν περισσότερες τῶν τεσσάρων, ἀφοῦ θά ἀναφέρω αὐτήν ὡς τελευταία.

Μπορεῖ νά ὑπάρχουν καί δέκα ομάδες Πεντηκοστιανῶν, ἀγαπητοί μου, καί νά τίς ἀγνοῶ· διότι κάθε λίγο καί λιγάκι ξεφυτρώνουν νέες. Ἔχουν τήν ἰκανότητα νά πολλαπλασιάζονται ὅπως τά κύτταρα, πού διαίρονται καί γίνονται περισσότερα. Διά τῆς διαίρεσεως, θά λέγαμε κι ἐδῶ, γίνονται ὅλο καί περισσότερες. Αὐτή ἡ δουλειά γίνεται συνεχῶς. Οὔτε πού προλαβαίνουμε νά μάθουμε ποιός εἶναι ὁ πραγματικός ἀριθμός ὄλων αὐτῶν τῶν ομάδων. Ἀκόμα καί σέ ἐπίσημα δελτία πού ἀνέτρεξα, καί ἐκεῖ λέγουν: «Ἔως αὐτήν τήν στιγμή ἔχομε αὐτά τά δεδομένα· ὕστερα ἀπό λίγο δέν ξέρομε.». Ἔχομε αὐτήν τήν διαρκῆ ὑποδιαίρεσι.

Η Χ.Ο.Ε.

Μία λοιπόν τετάρτη ομάδα, ή οποία ένεφανίσθη εις τήν πόλι μας, τουλάχιστον πρό έτους, είναι ή Χ.Ο.Ε., ή Χριστιανική Όργάνωσις Ειρήνης. Αυτή ή τελευταία, όπως σās ειπα, έξεδηλώθη εις τήν πόλι μας, τήν Λάρισα. Ως ιδρυτής της φέρεται –δέν μπορώ νά σās πώ αν είναι πραγματικά αυτός ό ιδρυτής· τουλάχιστον αυτός φέρεται ως ιδρυτής τής Χ.Ο.Ε. στήν Άθήνα– κάποιος Στυλιανός Γιαννετάκης. Καί στήν Θεσσαλονίκη δρᾶ ό γαμβρός του, Νικόλαος Μουτσάκης, στήν Νεάπολι τής Θεσσαλονίκης. Σήμερα στήν Έλλάδα έχουμε είκοσι κλιμάκια, κατά τήν όμολογία τών ιδίων, ένα εκ τών όποιων κλιμακίων είναι καί τό κλιμάκιον τής Λαρίσης.

Η διδασκαλία της

Ποιά είναι ή διδασκαλία γενικά τών Πεντηκοστιανών καί ειδικώτερα τής Χ.Ο.Ε.; Προσέξτε: γενικά τών Πεντηκοστιανών, ειδικώτερα τής Χ.Ο.Ε..

Βασικά ή διδασκαλία είναι προτεσταντική, έφ' όσον από 'κει όρμῶνται οι Πεντηκοστιανοί. Έχουν όμως μερικά ιδιάζοντα χαρακτηριστικά. Μάλιστα ένα μικρό έντυπο τής Άποστολικής Διακονίας, πού καταφέρεται έναντίον τών Πεντηκοστιανών, λέγει ότι οι Πεντηκοστιανοί καί μερικές ακόμη ομάδες μαζί μέ αυτούς χαρακτηρίζονται από τούς Προτεστάντας αίρετικοί! Έάν λοιπόν οι Προτεστάνται χαρακτηρίζουν αυτούς αίρετικούς, τούς όποιους Προτεστάντας έμεις τούς θεωρούμε αίρετικούς, πόσο περισσότερο αίρετικοί θά είναι λοιπόν αυτοί, δηλαδή οι Πεντηκοστιανοί!

Αναβαπτίζονται εις τό πῦρ τής Πεντηκοστῆς;

Η όνομασία τους, Πεντηκοστιανοί όπως σās ειπα, έντοπίζεται στό γεγονός τής Πεντηκοστῆς, από τό όποιον έξάγουν καί τόν πυρήνα τής διδασκαλίας των. Ίσχυρίζονται οι Πεντηκοστιανοί ότι αναβαπτίζονται εις τό πῦρ τής Πεντηκοστῆς όπως ακριβῶς τότε οι Άπόστολοι, μέ τά αυτά αποτελέσματα: μέ τό φαινόμενον δηλαδή τής γλωσσολαλίας, τό προφητικό χάρισμα, τήν έκστασι, τά όράματα καί τά όνειρα.

Ποῦ στηρίζονται διά νά λέγουν ότι αναβαπτίζονται μέσα εις τό πῦρ τής Πεντηκοστῆς;

Φυσικά ό καθένας μπορεῖ νά λέγη ό,τι θέλει. Τό θέμα όμως δέν είναι πῶς τό αισθάνεται ό καθένας, αλλά πῶς είναι στήν πραγματικότητα. Διότι τό γεγονός τής Πεντηκοστῆς στήν έποχή τών Άποστόλων δέν ήταν ύποκειμενικόν· ήτο αντικειμενικόν, ήτο έξ αντικειμένου. Καί ήτο έξ αντικειμένου σέ δύο διαστάσεις. Αφ' ενός μέν, γιά 'κείνους οι όποιοι εύρίσκοντο μέσα εις τό υπερώον, ήτο υπό τήν μορφή πυρίνων γλωσσῶν, ήτο κάτι πού τό έβλεπαν όλοι. Έμφανίζεται μέσα εις τό υπερώον ένα πῦρ εις τόν άέρα, αυτό μοιράζεται καί επικάθεται επί τών κεφαλῶν τών παρευρισκομένων. Αυτό, επαναλαμβάνω, δέν είναι ύποκειμενικόν φαινόμενον· είναι αντικειμενικόν. Αφ' έτέρου δέ, ήτο καί στήν άλλη του διάστασι αντικειμενικό –για νά μήν πῆ κανένας ότι ήταν ένα φαινόμενον ύποβολῆς· γιατί μποροῦσε νά ύποστηριχθῆ καί αυτό–, διότι ταυτοχρόνως έξω από τήν οικία, έξω από τό υπερώον εις τό όποιον

εύρισκοντο οί Μαθηταί, ἀκούστηκε βοή σάν άνέμου δυνατοῦ, χωρίς νά πνήη άνεμος, πού ἔκανε όλόκληρη τήν πόλι νά αναρωτηθῆ: «Τί συμβαίνει; Τί συμβαίνει;». Καί ἐνετόπισαν ὅτι αὐτή ἡ βοή ἦτο σ' ἓνα σπίτι τῆς πόλεως. Καί τότε βγήκαν οί Ἀπόστολοι καί ὠμίλησαν,... καί τά γνωστά αὐτά παρακάτω τῆς Πεντηκοστῆς. Συνεπῶς τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι ἐξ ἀντικειμένου, μέ αὐτές τίς δύο διαστάσεις, καί γιά τούς ἐντός τῆς οἰκίας καί διά τούς ἐκτός τῆς οἰκίας. Δέν δύναται, ἐπαναλαμβάνω, νά θεωρηθῆ ὑποκειμενικόν γεγονός.

Κανείς ὅμως δέν μᾶς πληροφορεῖ καί δέν μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὅταν ἰσχυρίζονται καί λέγουν πῶς ἀναβαπτίζονται εἰς τό πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς, ὅτι πράγματι ἀναβαπτίζονται. Μποροῦσα κι ἐγώ νά λέω αὐτήν τή στιγμή ὅτι ἀναβαπτίζομαι εἰς τό πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς, χωρίς ὅμως αὐτό νά μπορῶ καί νά τό βεβαιώσω. Ἐάν μου πῆτε διά τά ἀποτελέσματα, θά τό δοῦμε αὐτό στή συνέχεια.

Ποῦ στηρίζουν τήν ἀναβάπτισίν των

Πάντως ἡ διδασκαλία των αὐτή στηρίζεται σέ μία προφητεία τοῦ Ἰωήλ, τήν ὁποία χρησιμοποίησε κι ὁ ἀπόστολος Πέτρος κατά τήν ὁμιλία του τήν πρώτην κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἶπε τά ἑξῆς ὁ Ἀπόστολος:

«Ἀλλά τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον δια τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

»καί ἔσται ἐν ταῖς ἑσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπό τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καί προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καί αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καί οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται, καί οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται·

»καί γε ἐπὶ τούς δούλους μου καί ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπό τοῦ Πνεύματός μου, καί προφητεύσουσι.

»καί δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καί σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καί πῦρ καί ἀτμίδα καπνοῦ·

»ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καί ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἢ ἐλθεῖν τήν ἡμέραν Κυρίου τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ.

»καί ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.»

Ἐπειδὴ εἶναι πάρα πολύ σπουδαία προφητεία, ἐπιτρέψατέ μου πολύ γρήγορα καί ἐλεύθερα νά σᾶς τήν ἀποδώσω.

Ἀλλά αὐτό εἶναι ἐκεῖνο πού εἰπώθηκε ἀπό τόν προφήτη Ἰωήλ:

Καί θά εἶναι τίς ἑσχατες μέρες, λέγει ὁ Θεός, θά ἐκχύσω ἀπό τό Πνεῦμα μου σέ κάθε ἄνθρωπο καί θά προφητεύσουν οἱ υἱοὶ σας, τά παιδιά σας, τά ἀγόρια σας καί οἱ θυγατέρες σας, καί οἱ νεανίσκοι σας θά δοῦν ὀράσεις, ὀράματα, καί οἱ μεγαλύτεροι θά ἰδοῦν ὄνειρα.

Καί στούς δούλους μου καί τίς δούλες μου τίς ἡμέρες ἐκείνες τίς ἑσχατες θά ἐκχύσω ἀπό τό Πνεῦμα μου καί θά προφητεύσουν.

Καί θά δώσω τέρατα στόν οὐρανό καί σημεῖα στή γῆ, στόν οὐρανό πάνω καί στή

γῆ κάτω αἶμα καί φωτιά καί καπνός.

Ὁ ἥλιος θά μεταστραφῆ σέ σκοτάδι καί ἡ σελήνη θά σκουρύνῃ σάν αἶμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ Ἡμέρα τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καί ἐπιφανής.

Καί τότε ὁποῖος ἐπικαλεσθῆ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου θά σωθῆ.

Ἀγαπητοί μου, αὐτή εἶναι ἡ προφητεία. Θά 'θελα ὅμως νά τήν ἀναλύσουμε, γιά νά ἰδοῦμε, ἐφ' ὅσον στηρίζονται ἐπάνω ἐδῶ, κατά πόσο ἔχουν δίκαιο ἢ δέν ἔχουν δίκαιο.

Πότε ἐκπληροῦται ἡ προφητεία τοῦ Ἰωήλ

Καί κατ' ἀρχάς οἱ Πεντηκοστιανοί λέγουν ὅτι ἡ προφητεία αὐτή ἐκπληροῦται εἰς τās ἡμέρας μας.

Ἀπό ποῦ παρακαλῶ συμπεραίνετε ὅτι ἐκπληροῦται εἰς τās ἡμέρας μας; Ἀπό τό γεγονός, λέγουν, ὅτι εἶναι οἱ ἔσχατες ἡμέρες· ἀπ' αὐτό πού λέγει: «καί ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις...» καί λοιπά. Ὡστε λοιπόν εἶναι οἱ ἔσχατες ἡμέρες. Καί ποιός σᾶς πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἡμέρες πού περνᾶμε εἶναι οἱ ἔσχατες; Κάθε φορά μποροῦμε νά λέμε ὅτι εἶναι οἱ ἔσχατες. Ἄν τό θέλετε, ἀγαπητοί, ἔσχατες ἡμέρες λέγονται ἀπό τή στιγμή πού ἔχουμε τήν ἐκδοσιν τῆς προφητείας, ἢ τήν ἐκδοσιν τῆς πρώτης πληρώσεως τῆς προφητείας. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή ὁμιλοῦμε περὶ ἐσχάτων.

Ἐνα παράδειγμα. Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγει: «Ἀκούσατε ὅτι ὁ Ἀντίχριστος ἔρχεται· καί τώρα, λέγει, ὑπάρχουν πολλοί ἀντίχριστοι». Πῶς ἔρχεται, καί ὑπάρχουν πολλοί ἀντίχριστοι;... Σημαίνει ὅτι τά ἔσχατα –διότι ὁ Ἀντίχριστος εἰς τά ἔσχατα θά ἔλθῃ– σημαίνει ὅτι ξεκίνησαν ἀπό τότε πού γράφει τήν προφητεία του.

Ἄλλο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει στόν Τιμόθεο: «Σέ πληροφορῶ, νά μήν τό ξεχάσης, ὅτι τόν ἔσχατο καιρό οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι τέτοιοι καί τέτοιοι καί τέτοιοι». Ἀπό πότε ἀρχίζει αὐτός ὁ ἔσχατος καιρός; Ἀπό τή στιγμή πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει τήν ἐπιστολή του στόν Τιμόθεο.

Ὡστε λοιπόν ἡ ἔκφρασις ἔσχατος ἔχει καί ἀπόλυτη σημασία, ἔχει καί σχετική· ἡ ἀπόλυτη ὅταν πραγματικά εὐρισκώμεθα εἰς τά ἔσχατα, καί ἡ σχετική διότι διαρκῶς πλησιάζομε πρὸς τό τέλος. Ὅταν πλησιάζῃ κανεῖς πρὸς τό τέλος, πάντα, καί λιγοστεύει τό διάστημα πρὸς τό τέλος, αὐτό πάντα λέγεται ἔσχατον. Θά μπορούσαμε νά ξέρομε ὅτι εἶναι τά ἀπόλυτα ἔσχατα, ἐάν ξέραμε πραγματικά πότε θά 'ρθῆ ὁ Χριστός. Τό ξέρομε; Ὁχι. Ἀφοῦ λοιπόν δέν ξέρομε πότε θά 'ρθῆ ὁ Χριστός, δέν μπορούμε νά μιλάμε διά τά ἔσχατα ἐν ἀπολύτῳ ἐννοίᾳ, παρὰ μόνο ἐν σχετικῇ ἐννοίᾳ. Ἐνα εἶναι αὐτό.

Ἀλλά ποιός σᾶς εἶπε, κύριοι, ὅτι τά ἔσχατα πού λέγει ὁ Προφήτης εἶναι πράγματι ἐκεῖνα τά ἔσχατα πού ἀναφέρονται στήν ἐποχή μας; Διότι λέγει ὁ Θεός –καί ἡ προφητεία Του εἶναι ἀσάλευτη– ὅτι τίς ἔσχατες μέρες θά ἐκχύσῃ ἀπό τό Πνεῦμα Του εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Πῶς λοιπόν αὐτοί λέγουν ὅτι τώρα εἶναι πνευματοφόροι ἄνθρωποι καί κινοῦνται ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ κατά τρόπον ἔκτακτον; Καί μή ξεχνᾶμε φυσικά ὅτι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὑπάρχει στήν Ἐκκλησία. Δέν τίθεται θέμα. Τό Πνεῦμα

τό Άγιον εἶναι Ἐκεῖνο τό Ὅποῖον τελεσιουργεῖ τά πάντα, ὅλα τά Μυστήρια καί τήν σωτηρία μας, μέσα στήν Ἐκκλησία. Χωρίς τό Πνεῦμα τό Άγιον δέν κάνομε τίποτε, ἀγαπητοί μου.

Ἀλλ' αὐτοί Τό ἐννοοῦν μέ τήν ἔκτακτη μορφή· δηλαδή ὅτι θά ἔχωμε χαρίσματα ἔκτακτα, πού θά κάνουν ἐξαιρετική ἐντύπωση. Καί ἰσχυρίζονται ἐπίσης ὅτι ἦρθε ἡ ὥρα γι' αὐτά τά ἔκτακτα χαρίσματα, ὅπως τότε τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, καί ὅτι ἐκεῖνοι εἶναι οἱ φυσικοί –οἱ Πεντηκοστιανοί δηλαδή– οἱ φυσικοί ἀποδέκται τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Μόνον αὐτοί! Ποῦ τό στηρίζετε λοιπόν, κύριοι; Εἰς τά ἔσχατα. Καί ποιός σᾶς εἶπε ὅτι ἔχομε τώρα τά ἔσχατα;

Πῶς ἐννοεῖται ἡ προφητεία τοῦ Ἰωήλ

Ἀλλά ἐκτός αὐτοῦ, γιά νά δοῦμε, τί ἐννοεῖ ἐδῶ ὁ Προφήτης ὅταν λέγη ἔσχατα;

Ὅταν παρακαλῶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος χρησιμοποιῇ τήν προφητεία αὐτή, θέλει νά βεβαιώσῃ ὅτι τό φαινόμενο πού ἔβλεπαν οἱ σύγχρονοί του δέν ἦτο ἀποτέλεσμα γλεύκους, ἀλλά ἀποτέλεσμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διότι ὅταν βγῆκαν οἱ Μαθηταί νά ὁμιλοῦν, ὁ καθένας ἀπό τό πλῆθος πού μαζεύτηκε τούς ἄκουγε νά ὁμιλοῦν στή δική του γλῶσσα. Φυσικά ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἴσως δέν εἶχε καμμίαν πρόθεση, κανέναν σκοπόν νά ἀναφέρῃ τήν προφητεία τοῦ Ἰωήλ τοῦ προφήτου· ἀλλά παρετήρησε ὅμως ὅτι ὑπῆρχαν Ἑβραῖοι πού κοροΐδευαν καί ἔλεγαν: «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί εἶναι γλεύκους μεμεστωμένοι!», δηλαδή μουστῶσανε πρωῖ-πρωῖ, ἤπιανε κρασί καί μέθυσαν!

Καί τότε ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπολογούμενος εἶπε: «Ἀγαπητοί μου, ἡ ὥρα εἶναι ἐννέα τό πρωῖ, καί δέν εἴμεθα μεθυσμένοι· δέν εἶναι ἐξ ἄλλου ἡ ὥρα πού μεθοῦν οἱ ἄνθρωποι, τέτοια ὥρα πρωῖ-πρωῖ. Καί θά σᾶς ἐξηγήσω γιατί βλέπετε τό φαινόμενο αὐτό πού βλέπετε. Ἐ, λοιπόν· λέγει ὁ Προφήτης Ἰωήλ: Στίς ἔσχατες ἡμέρες, λέγει ὁ Θεός, θά ἐκχύσω ἐκ τοῦ Πνεύματος μου...» καί λοιπά καί λοιπά.

Ὅστε ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὅταν ἐρμηνεύῃ στήν προφητεία τοῦ προφήτου Ἰωήλ τίς ἔσχατες ἡμέρες, δέν ἐννοεῖ τίς τελευταῖες πού θά ξανάρθῃ ὁ Χριστός οὔτε τίς ἡμέρες τίς δικές μας, ἀλλά ἐννοεῖ τίς ἡμέρες τῆς Πεντηκοστῆς· διότι θέλει νά αἰτιολογήσῃ τό φαινόμενο τῆς Πεντηκοστῆς καί νά δείξῃ τήν πλήρωσι τῆς προφητείας τοῦ προφήτου Ἰωήλ. Συνεπῶς ὅταν λέγη ἐδῶ ἔσχατες ἡμέρες ὁ Προφήτης, δέν ἐννοεῖ παρά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, δηλαδή τότε, ἐκεῖνες τίς ἡμέρες.

Ἐξ ἄλλου στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅταν ἀναφερώμεθα εἰς τά ἔσχατα, πάντοτε τά ἔσχατα εἶναι σέ σχέσι μέ τούς Προφήτας. Οἱ Προφῆται λέγουν: «Τόν ἔσχατον καιρόν...». Καί ποιός εἶναι αὐτός ὁ ἔσχατος καιρός; Πάντοτε εἶναι οἱ ἡμέρες τοῦ Μεσσίου, δηλαδή ἡ πρώτη Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἡ Καινή Διαθήκη ὁμιλῇ περὶ ἐσχάτων, τότε γιά τήν Καινή Διαθήκη τά ἔσχατα εἶναι ἡ δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ νά τό θυμᾶστε αὐτό.

Ἀλλά καί ἐκτός αὐτοῦ, στό ἐβραϊκό κείμενον, ἅμα θά ἀνατρέξωμε, ὅπως καί στῶν ἐβδομήκοντα –εἶναι στόν Ἰωήλ, 3ο κεφάλαιον, 1-5 στίχοι–, δέν γράφουν τήν φράσιν ἐν ἐσχάταις ἡμέραις, ἀλλά γράφουν τήν φράσι «καί ἔσται μετὰ ταῦτα». Ὅχι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. Τί θά πῆ «μετὰ ταῦτα»; Δέν ἔχομε παρά νά πᾶμε στά προηγούμενα

κεφάλαια του Προφήτου να ιδούμε τι γράφει εκεί. Εκεί αναφέρεται ο Προφήτης στην καταστροφή της Παλαιστίνης από ξηρασία και από ακρίδες, τιμωρία που επιφέρει ο Θεός εις τον λαόν για την αποστασία του· και λέγει μετά ο Προφήτης: «μετά ταῦτα ἐκχεῶ ἀπό τοῦ πνεύματός μου...» και λοιπά. Δηλαδή: «Θά σᾶς δώση ὁ Θεός τιμωρία. Ἀλλά μετά ταῦτα», δηλαδή μετά τήν τιμωρία αὐτή, «θά ἔλθῃ τό και τό και τό.», ἐκείνα τά ὅποια εἶπαμε στήν προφητείαν.

Ὡστε λοιπόν διά τόν Προφήτην ὑπάρχουν τά ἐξῆς στοιχεῖα, κάτι πού εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό να γνωρίζουμε ὅταν μελετᾶμε τούς Προφήτες, ἀγαπητοί μου, εις τήν Παλαιά Διαθήκη. Ἔχομε τά ἐξῆς στοιχεῖα. Προσέξτε ἐδῶ να δῆτε. Μέσα σέ μία εἰκόνα ὁ Προφήτης βάζει τās ἐξῆς περιόδους τῆς Ἱστορίας, μεταπηδῶντας σ' αὐτές μέ πελώρια ἄλματα. Παίρνει ὡς ἀφετηρία τήν ἐποχή του και τήν ὑπαρξί του, ἐκείνη τήν χρονική στιγμή πού γράφει τήν προφητεία. Κάνει ἓνα ἄλμα και λέγει: «Ὁ Θεός θά καταστρέψῃ τήν Παλαιστίνη.». Ἀκόμη δέν εἶχε ἔρθῃ αὐτό. «Μετά τήν καταστροφή αὐτή, μετά ταῦτα, θά ἔρθῃ ἡ ἐποχή τοῦ Μεσσίου, πού ἐκεῖ ὁ Θεός θά δώση πλούσιο τό Πνεῦμα Του τό Ἅγιον.». Ἀπό ἑκεῖ κάνει ἓνα ἄλλο ἄλμα και πάει στή δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία. Και τί λέγει; «Και τότε ὁ ἥλιος θά σκοτισθῇ και ἡ σελήνη ὁμοίως.» και τά λοιπά. Κάνει λοιπόν αὐτά τά τρία μεγάλα ἄλματα.

Ἀλλά ἐκτός αὐτοῦ ὑπάρχει και τό ἐξῆς. Ἐάν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀναφέρει τόν Προφήτη, και τόν ἀναφέρει παρακαλῶ ὡς δικαιολογία, ὡς πλήρωσι τῆς προφητείας τοῦ ὅτι ἔλαβαν τό χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατά τήν Πεντηκοστήν, θά μπορούσε κάποιος να βρεθῇ ἀκροατής και να εἰπῇ: «Καλά μᾶς τά λές. Ἀλλά ἐδῶ μᾶς λές και κάτι ἄλλο· μᾶς λές ὅτι ὁ ἥλιος θά σκοτεινιάσῃ, τό ἴδιο και ἡ σελήνη, και θά πέσῃ ἐπάνω στή γῆ φοβερή συμφορά. Αὐτά πού εἶναι; Πού εἶναι αὐτά;».

Ἀπλούστατα, ἀγαπητοί μου, ἡ προφητεία ἐπληροῦτο στίς ἡμέρες τῶν Ἀποστόλων, ἀλλά ἐπληροῦτο κατά τό ἡμῖσιν· ἡ μισή προφητεία· διότι ὑπελείπετο ἡ ὑπόλοιπη μισή. Βέβαια δέν μᾶς τό λέει αὐτό ἐκεῖ στήν ὁμιλία του ὁ ἀπόστολος Πέτρος· ἀλλά αὐτό βγαίνει ἀπό τήν ἀνάγνωσι. Εἶναι πολύ ἀπλοῦν· δέν ἐπληροῦτο ὁλόκληρη ἡ προφητεία.

Ἔτσι παρακαλῶ βλέπομε ἐδῶ ὅτι ἔχομε δύο περιόδους· εἶναι οἱ δύο περίοδοι Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Κατά τήν πρώτη περίοδο τῆς Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἔχομε ἔκχυσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἶναι ἡ Πεντηκοστή. Κατά τήν δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχομε ἔκχυσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά –τί ἔχομε;– ἔχομε συμφορές πάνω στή γῆ. Ὡστε λοιπόν, ἂν ἐκλάβωμε ὅτι τά ἔσχατα εἶναι αὐτά πού περνᾶμε τώρα, και πού φυσικά εἶναι μετά τήν Πεντηκοστή, θά πρέπει τώρα, κατά τόν προφήτη Ἰωήλ και κατά τήν ἐρμηνεία πού κάνει ὁ ἀπόστολος Πέτρος και κατά τά γεγονότα πού ἔχομε τῆς Πεντηκοστῆς ὡς πλήρωσι, θά πρέπει τώρα να μὴν περιμένωμε ἔκχυσι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά να περιμένωμε συμφορές. Εἶναι τόσο φανερόν.

Ἀπό αὐτό βλέπει κανεῖς ὅτι ὑπάρχει σύγχυσι, ἀγαπητοί μου, εις τούς ἀνθρώπους αὐτούς. Μεγάλη σύγχυσις. Και ἐφ' ὅσον λέγουν ὅτι ἀναβαπτίζονται εις τό Πνεῦμα τό Ἅγιον κατά τόν ἴδιο τρόπο, δηλαδή τόν ἕκτακτον τρόπον τῆς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς, βρίσκονται σέ πλάνη. Μποροῦμε να ποῦμε ὅτι ὅλα ἐκείνα τά ὅποια αὐτοί παρουσιάζουν, μόνο καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν εἶναι. Τί εἶναι; Δέν ξέρω· ξέρω μόνο ὅτι μόνο καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν εἶναι, ὅπως θά δῆτε και εις τήν

συνέχεια.

Αλλά πρέπει νά επιμείνω ακόμη λίγο.

«Υμείς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας»

Πρὸ τῶν ἐσχάτων ὁ Κύριος μᾶς εἰδοποιεῖ ὅτι δὲν θά ἔχωμε Πεντηκοστή. Προσέξτε τί εἶπε ὁ Χριστός: «Μὴ φύγετε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας», ὕστερα ἀπὸ ὄχι πολλές ἡμέρες, «θά λάβετε δύναμιν ἐξ ὕψους.». Καὶ αὐτές οἱ ὄχι πολλές ἡμέρες ξέρετε πόσες ἦσαν; Μόνο δέκα· ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Αναλήψεως μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. «Θά πάρετε δύναμιν ἐξ ὕψους.»· καὶ ἔχομε τὸ φαινόμενο τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀντιθέτως, κατὰ τὴν δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία ἔχομε ἄλλα φαινόμενα, κατὰ τὴν μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅπως ἀκριβῶς συμφωνεῖ καὶ ὁ προφήτης Ἰωὴλ κατὰ τὸ δεύτερον μέρος· διότι στό πρῶτο μέρος τῆς προφητείας του ἀναφέρεται εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐνῶ στό δεύτερο μέρος τῆς προφητείας του ἀναφέρεται εἰς τὴν μεγάλη καταστροφή ἐπὶ τῆς γῆς.

Χαρακτηριστικά σημεῖα πρὸ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν

Ἀκοῦστε τί λέγει ὁ Χριστός· ὅτι πρὸ τῶν ἐσχάτων θά κινηθοῦν ψευδοπροφηταὶ καὶ ψευδομεσσίαί. «Εἶπε ἡμῖν, εἶπαν οἱ Μαθηταὶ στόν Χριστόν, πότε ταῦτα ἔσται;», πότε θά γίνουν αὐτά; «καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;». Εἶδατε;... τῆς δικῆς Σου Παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Δηλαδή-δηλαδή πότε; Δηλαδή: στά ἔσχατα! «Τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος!»! Πραγματικά στήν συντέλεια, δηλαδή στά ἔσχατα!

Ἀκοῦστε τί ἀπαντάει ὁ Χριστός: «καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ», προσέξτε, λέει, μή σᾶς πλανήσῃ κανεὶς, «πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσι... καὶ πολλοὶ ψευδοπροφητῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλούς.». Πολλοὶ ψευδοπροφητῆται! Ἄν λοιπόν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι λέγουν ὅτι ἔχουνε πνεῦμα προφητείας, στήν πραγματικότητα, κατὰ τὴν εἰδοποίησι τοῦ Κυρίου μας, εἶναι ψευδοπροφητῆται! Τὸ ἀκούσατε;... Ὁ Χριστός δὲν λέγει ὅτι θά ῥθῆ Πνεῦμα Ἅγιο πλούσιο στίς ἔσχατες ἡμέρες, ἀλλά ὅτι θά ῥθοῦν ψευδοπροφητῆται! καὶ εἶναι οἱ Πεντηκοστιανοί.

Ἀκόμη μᾶς λέγει ὁ Κύριος ὅτι θά πληθυνθῆ ἡ ἀνομία, καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἀγάπη θά παγώσῃ τῶν πιστῶν: «καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν».

Ἐπίσης μᾶς λέγει ὁ Κύριος ὅτι στίς ἔσχατες ἡμέρες ἡ πίστις θά περιορισθῆ σέ ἕναν μικρὸ ἀριθμὸ πιστῶν, καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο θά εἶναι αὐτὸ τὸ «λεῖμμα» πού καὶ θά σωθῆ. Καὶ λέγει: «Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν –ἄρα λοιπόν εἶναι ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία– ἐλθὼν ἄρα εὕρησει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;», ἄραγε θά βρῆ τὴν πίστιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν;

Καὶ ἐρωτοῦμε: Ἐάν λοιπόν στά ἔσχατα κυκλοφοροῦν ψευδοπροφητῆται, κατὰ τὸν

λόγο του Κυρίου –καί κυκλοφοροῦν ψευδοπροφηταί ὅσο ποτέ ἄλλοτε στήν ἐποχή μας–, ἐάν λοιπόν κυκλοφοροῦν ψευδοπροφηταί, ἐάν ἡ ἀγάπη ἔχη παγώσει καί ἐάν ἡ πίστις ἔχη περιορισθῆ, πῶς μπορούμε νά μιᾶμε γιά ἰδιαίτερα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Τί σημαίνει αὐτό;

Ἀντιθέτως· πρὸς τὰ ἔσχατα ἔχομε φοβερά σημεῖα. Καί ποιά εἶναι τὰ φοβερά αὐτά σημεῖα; Εἶναι, ὅπως λέγει ὁ προφήτης Ἰωήλ, «αἷμα καί πῦρ καί ἀτμίδα καπνοῦ...» καί λοιπά, πολέμους δηλαδή φονικωτάτους ἐπὶ τῆς γῆς καί στὸν οὐρανὸ φυσικά φαινόμενα τρομακτικά, ὅπως εἶναι ὁ σκοτασμὸς τῆς σελήνης καί τοῦ ἡλίου.

Ὁ Χριστὸς εἶπε γιά τὰ ἔσχατα: «Ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.». Θὰ ἐπιθυμήσετε νά δητε μία ἡμέρα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή δόξα δική μου, καὶ δέν θὰ δητε. Δηλαδή θὰ εἶναι μία περίοδος πού δέν θὰ ὑπάρχη κάτι πού νά μᾶς παρηγορῆ· καί θὰ ἀναφωνοῦμε: «Θεέ μου, πού εἶσαι;...». Ἀκούσατε τί εἶπε ὁ Χριστός; «Θὰ ἐπιθυμήσετε νά δητε μίαν δοξασμένην δικήν μου μέρα, καὶ δέν θὰ δητε.»! Καί τότε ἐκεῖ θὰ βρῆ ὁ Διάβολος τὴν εὐκαιρία. Ὅπως ὅταν ὁ Χριστὸς πείνασε στήν ἔρημο, τότε πῆγε νά Τὸν πειράξῃ ὁ Διάβολος. Καί τότε πού οἱ ἄνθρωποι δέν θὰ βλέπουν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ, οἱ πειρασμοὶ θὰ εἶναι ἐντονώτεροι. Μάλιστα οἱ Πεντηκοστιανοὶ λένε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ξοφλήσει –θὰ τὰ ποῦμε λίγο πιό κάτω. Ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας... πάει! Πάει! Ἐχρεωκόπησε ἡ Ἐκκλησία μας! Αὐτὲς ἀκριβῶς τίς καταστάσεις ἐκμεταλλεύεται ὁ Διάβολος.

Κι ἀκοῦστε τί λέγει μετὰ ὁ Χριστός: «Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν...». Πότε «ἐροῦσιν ὑμῖν»; «Ὅταν δέν θὰ βλέπετε κάτι ζωντανὸ μέσα στήν πνευματικὴ σας ζωὴ. Τότε θὰ σᾶς ποῦν κάποιοι: «Ἴδου ὧδε, ἰδου ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε μηδὲ διώξητε.». «Νά ὁ Χριστός! Ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστός! Νά τό Πνεῦμα τό Ἅγιον! Ἐκεῖ εἶναι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον!» Μὴν πᾶτε, μὴν ἐπιδιώξετε νά βρεθῆτε ἐκεῖ. Μᾶς εἰδοποιεῖ ὁ Χριστὸς παρακαλῶ. Τό ἀκούσατε; Σᾶς ἀσφαλίζω, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων. Σᾶς ἀσφαλίζω, καί προσέξτε παρακαλῶ πάρα πολύ!

Συμπέρασμα: ὅτι ἐπικαλοῦνται οἱ Πεντηκοστιανοὶ εἶναι οἰκτρὰ πλάνη!

Ἐξ ἄλλου, ἀγαπητοί μου, ἐάν ρίζουμε μιά ματιά στίς προφητεῖες πού λένε καί ἐάν κοιτάξωμε εἰς τὴν ἔσχατολογία τους πού ἔχουνε, θὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν πλάνη τους. Θὰ τὴν ἀντιληφθοῦμε ἀπὸ πολὺ μακρὰ. Διότι ἐάν ἦσαν ἀληθῆ ὅσα προφητεύουν καί ἐπαγγέλλονται, τότε αὐτὰ πού λέγουν θὰ ἦσαν καὶ σύμφωνα μέ τὴν Ἁγία Γραφή.

Ἡ ἔσχατολογία τῶν Πεντηκοστιανῶν

Καί τί λέγουν διὰ τὰ ἔσχατα; Τί λέγουν;

Ἀκοῦστε τί λέγουν. Βεβαίως ὁ Χριστὸς καταλάβετε τί εἶπε, τό ἀκούσατε τί εἶπε: πόλεμοι φοβεροί, καταστάσεις δυσάρεστες,... καί λοιπά καί λοιπά. Τὰ ξέρετε ὅλα· νά μὴν τὰ ἐπαναλαμβάνωμε τώρα. Νομίζω ὅτι τόσα χρόνια λόγον Θεοῦ ἀκούτε καί τὴν ἔσχατολογία μας τὴν χριστιανικὴν τὴν γνωρίζετε. Ἀκούστε λοιπόν τί λέγουνε τώρα οἱ Πεντηκοστιανοί: Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἔλθῃ διὰ δευτέραν φοράν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν,

διά νά ἐγκαθιδρύση τήν χιλιετή Του Βασιλεία!

Θά μου πῆτε ὅτι αὐτό τό λέγουν οἱ Χιλιασταί.

Χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ: κοινή πίστις Χιλιαστῶν καί Πεντηκοστιανῶν

Ἀγαπητοί μου, προσέξτε. Οἱ Χιλιασταί, ὅπως σᾶς εἶπα, ξεκίνησαν ἀπό προτεσταντική αἵρεσι, τῶν Μεθοδιστῶν, καί κατέληξαν νά γίνουν αὐτό πού ἔγιναν· τό μῆ χειρότερα... Καί οἱ Πεντηκοστιανοί ὑποστηρίζουν χιλιαστικήν ἀντίληψιν. Καί αὐτοί διά τά ἔσχατα ἔχουν χιλιαστικήν ἀντίληψιν· δηλαδή ὅτι ὁ Χριστός θά ῥθῆ, θά ῥθῆ καί θά βασιλεύση ἐπί τῆς γῆς χίλια χρόνια! Τό ἀκούσατε παρακαλῶ;

«Ὁ Χριστός θά ἔλθῃ τό 2000.»!...

Ἀκοῦστε πότε θά ἔλθῃ ὁ Χριστός. Ἄν θέλετε μάλιστα, ἀνοίξτε καί τήν Θρησκευτικήν Ἐγκυκλοπαιδείαν εἰς τό λῆμμα Πεντηκοστιανοί· θά τά βρῆτε αὐτά μιά χαρά ἐκεῖ πέρα. Κι ἐγώ ἀπό ἐκεῖ ἐχρησιμοποίησα, καί ἀπ' αὐτά πού λέγουν ἐδῶ τά μέλη τῆς Χ.Ο.Ε. χρησιμοποιοῦ. Κατατεθειμένα πράγματα εἶναι. Δέν εἶναι κάτι πού τά λέμε ἐμεῖς· τά λέγουν αὐτοί. Λοιπόν: «Καί πότε θά ἔλθῃ ὁ Χριστός;» ἐρωτοῦμε. Μᾶς ἀπαντοῦν: «Θά ἔλθῃ τό 2000 μ.Χ.»! ἐνῶ μᾶς λέγει σαφῶς ὁ Χριστός ὅτι κανείς δέν ξέρει πότε θά ἔλθῃ. Δέν ὑπάρχει σαφέστερο πρᾶγμα ἀπό αὐτό, ὅτι κανείς δέν τό γνωρίζει. Τό γνωρίζουν ὅμως οἱ Χιλιασταί, τό γνωρίζουν τώρα καί οἱ Πεντηκοστιανοί, ὅτι θά ῥθῆ ὁ Χριστός τό 2000...!

Ἀλλά μέχρι τότε τί θά γίνη;

Μόνον 144.000 Πεντηκοστιανοί θά σωθοῦν!...

Μέχρι τότε τά μέλη τῆς Χ.Ο.Ε., δηλαδή οἱ Πεντηκοστιανοί, θά ἐπιζήσουν δεχόμενοι τήν ἀφθαρσίαν· δηλαδή δέν θά ὑποστοῦν φθοράν, δηλαδή δέν θά πεθάνουν, ἀλλά θά συμβασιλεύσουν μαζί μέ τόν Χριστό χίλια χρόνια! Γί' αὐτόν τόν λόγο ὑπάρχει καί ἡ ἐξῆς περίπτωσις, ὅτι θά σωθοῦν μόνον ὅσοι γραφοῦν εἰς τήν Χ.Ο.Ε.. Μέσα στήν ἐγκυκλοπαιδεία θά δῆτε νά λέγη μία ἀπό τίς πλάνες τους, ὅτι δέχονται μόνο τή δική τους Ἐκκλησία ἀληθῆ καί τίποτε ἄλλο. Θά σωθοῦν λοιπόν μόνον –αὐτό τό λέγουν καί οἱ Χιλιασταί γιά τόν ἑαυτό τους– μόνον τά μέλη τῆς Χ.Ο.Ε., καί αὐτοί θά φθάσουν τόν ἀριθμό ἑκατόν τεσσαράκοντα τέσσερις χιλιάδες, ἀριθμόν πού ἀναφέρεται εἰς τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἀλλά ἐδῶ θά ἤθελα ἀπλῶς νά ἐρωτήσω: ἐάν διεκδικοῦν οἱ Χιλιασταί διά τόν ἑαυτόν των τίς ἑκατόν τεσσαράκοντα τέσσερις χιλιάδες, τίς διεκδικοῦν καί οἱ Πεντηκοστιανοί, ποιοῦ θά πέσῃ στή... Λοταρία; Δέν μπορῶ νά ξέρω.

Ἀγαπητοί μου, δέν πρόκειται περί τοῦ ἀριθμοῦ ἑκατόν τεσσαράκοντα τέσσερις χιλιάδες. Πρῶτα-πρῶτα τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως ἀναφέρει τόν ἀριθμόν αὐτόν δύο φορές. Δύο φορές τόν ἀναφέρει τόν ἀριθμόν αὐτόν, σέ δύο διαφορετικές περιπτώσεις, καί πρόκειται περί συμβολικοῦ ἀριθμοῦ· εἶναι τό δώδεκα ἐπί δώδεκα χιλιάδες, καί σημαίνει πλῆθος πολύ. Ἐξ ἄλλου τό λέγει ἐκεῖ ὁ Εὐαγγελιστής, εὐθύς

μετά τόν ἀριθμό πού καταθέτει: «Καί εἶδα τόσον ἀριθμόν ἀνθρώπων, τέτοιο πλήθος..., πού κανείς δέν μποροῦσε νά τό ἀριθμήσῃ, νά βρῆ τόν ἀριθμόν. Κανείς δέν μποροῦσε!».

Πῶς, ἅγιε Προφήτα, ἀπό τήν μιά μᾶς λέγεις πῶς εἶναι ἑκατόν τεσσαράκοντα τέσσερις χιλιάδες –μετρημένα πράγματα, μετρημένα κουκιά– κι ἀπό τήν ἄλλη μεριά μᾶς λέγεις ὅτι εἶναι ἀναρίθμητον πλήθος, πού δέν μπορεῖ κανείς νά ἀριθμήσῃ;...

Ἀπλουστάτα πρόκειται περί συμβολικοῦ ἀριθμοῦ. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ Χριστός εἶπε τήν παραβολή τῶν ἑκατό προβάτων. «Κάποιος, λέγει, εἶχε ἑκατό πρόβατα... –Ποιός εἶναι ἐκεῖνος; Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πού ἔχει τά ἑκατό πρόβατα– καί χάθηκε τό ἓνα, καί βγήκε γιά νά τό βρῆ.». Ἄν θά θέλαμε, ἀγαπητοί μου, νά κάνουμε παρομοία ἐφαρμογή καί ἐδῶ, θά ἔπρεπε νά ποῦμε ὅτι ὁ Χριστός ἦρθε νά σώσῃ μόνον ἑκατό ἀνθρώπους! Γιατί ἦρθε νά σώσῃ ἑκατό ἀνθρώπους; Διότι μᾶς εἶπε στήν παραβολή του ὅτι εἶχε ἑκατό πρόβατα...! Εἶναι ὀρθόν; Στέκεται αὐτό; Ἀπό ἄνω καταλαβαίνετε πόσο πλανεμένες ἀντιλήψεις ἔχουν οἱ ἀνθρώποι αὐτοί γύρω ἀπό τή Γραφή.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καί οἱ δύο Προφῆται κατά τούς Πεντηκοστιανούς

Ἀλλά λένε καί κάτι ἄλλο. Ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ θά εἶναι ἐπίγειος· καί θά πραγματοποιηθῆ εἰς τό ἀνατολικόν ἡμισφαίριον τῆς γῆς, διότι εἰς τό δυτικόν ἡμισφαίριον θά ὑπάρχῃ ὁ Ἀντίχριστος. Θά γίνῃ ἀνάμεσά τους κάποιος πόλεμος· θά συνθηκολογήσουν ὅμως τελικά, καί τότε θά ποῦν: «Γιατί νά μαλώνουμε; Κάτσε ἐσύ ἀπό ἑκεῖ, κι ἐμεῖς ἀπό ἄνω.». Συνεπῶς θά βασιλεύσῃ ὁ Χριστός εἰς τό ἀνατολικόν ἡμισφαίριον, καί εἰς τό δυτικόν ἡμισφαίριον –συμπεριλαμβανομένης καί τῆς Γερμανίας– θά εἶναι ὁ Ἀντίχριστος. Θά φύγουν οἱ Πεντηκοστιανοί καί ὅλοι οἱ ἀνθρώποι οἱ δικοί τους καί θά πᾶνε εἰς τό ἀνατολικόν ἡμισφαίριον, κι ἐκεῖνοι πού δέν θά ἔχουν πιστέψῃ θά πᾶνε στό δυτικόν ἡμισφαίριον. Ἔτσι θά ὑπάρχῃ ἓνα εἶδος συνυπάρξεως πάνω στή γῆ!

Θά μοῦ πῆτε ὅτι αὐτά εἶναι μυθώδη! Θά μοῦ πῆτε ὅτι εἶναι ἄξια γέλωτος! Τήν στιγμή πού παρασύρουν πιστούς, ἀγαπητοί μου, δέν εἶναι ἄξια γέλωτος, ἀλλά ἄξια θρήνων πολλῶν.

Ὅπως θά γνωρίζετε, μᾶς λέγει τό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως ὅτι πρό τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ Παρουσίας θά ἔλθουν οἱ δύο Προφῆται. Καί γνωρίζομε ἀπό τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι αὐτοί οἱ δύο Προφῆται εἶναι ὁ προφήτης Ἡλίας καί ὁ Ἐνώχ. Μᾶς τό λέγει αὐτό καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἰς τήν Δογματική του.

Κατ' αὐτούς, τούς Πεντηκοστιανούς, ποιοί θά εἶναι αὐτοί οἱ δύο Προφῆται οἱ ὁποῖοι θά ἔρθουν παρακαλῶ νά προαναγγείλουν μέχρι τό 2000 μ.Χ. τόν Ἀντίχριστον, γιατί μετά θά ἔρθῃ ὁ Χριστός καί θά βασιλεύσῃ μέ τόν Χριστόν; Ἀκοῦστε-ἀκοῦστε: οἱ δύο Προφῆται εἶναι ὁ Γιαννετάκης στήν Ἀθήνα καί ὁ Μουτσάκης εἰς τήν Θεσσαλονίκη...! Ἄλλο τώρα θέμα μέ ἄλλες ομάδες Πεντηκοστιανῶν τί μπορεῖ νά λένε, πού ἢ κάθε ομάδα θά βάζῃ τούς δικούς της ἰδρυτάς ὡς τούς μέλλοντας δύο Προφήτας, πού θά προαναγγείλουν τόν Ἀντίχριστον...

Αυτή, αγαπητοί μου, είναι ή έσχατολογία των. Εάν λοιπόν αυτή είναι ή έσχατολογία των, όπως την προφητεύουν, τότε δεν συμφωνεί με την Αγία Γραφή· κι αφού δεν συμφωνεί με την Αγία Γραφή, αυτοί είναι ψευδοπροφήται, περί των οποίων ο Κύριος μᾶς εἶπε νά κουμπωνώμαστε, νά φυλαγώμαστε καί νά κλείνουμε τήν πόρτα μας. Νομίζω εἶμαι πολύ σαφής καί κατανοητός.

Έξελισσομένη Πεντηκοστή: «Καταλαβαίνουμε καλύτερα από τούς Αποστόλους.»...!

Τί άλλα διδάσκουν;

Δέχονται μίαν έξελισσομένην Πεντηκοστήν. Αυτό βέβαια δεν είναι καινούργιο· είναι παλαιά πλάνη, τήν οποία κατεδίκασε ή Έκκλησία μας. Τί θά πῆ δέχονται έξελισσομένην Πεντηκοστήν; Λέγουν ότι οί Απόστολοι, αφού είναι έξελισσομένη ή Πεντηκοστή, πρέπει νά εἶχαν λιγώτερο Άγιον Πνεῦμα! Προσέξατε: έξελισσομένη! Δηλαδή ξεκινάει από τήν ήμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ή παρουσία τοῦ Αγίου Πνεύματος καί εξελίσσεται ή αποκάλυψις Του προοδευτικῶς μέσα στήν Ἱστορία. Συνεπῶς, αφού εξελίσσεται ή αποκάλυψις, κάθε μέρα πού προστίθεται στήν Ἱστορία ἔχομε μεγαλύτερη αποκάλυψι ἀπ' ὅ,τι εἶχαμε χθές καί προχθές. Συνεπῶς οί Απόστολοι πρέπει νά εἶχαν λιγώτερον Άγιον Πνεῦμα ἀπ' ὅ,τι ἔχουν σήμερα τά μέλη τῆς Χ.Ο.Ε.! Καί δυστυχῶς –πρός μεγάλη μου ἔκπληξι τό ἄκουσα αυτό τό πράγμα– τό ὑποστηρίζουν! «Ἐμεῖς καταλαβαίνουμε καλύτερα ἀπό τούς Αποστόλους ἐκεῖνα τά ὅποια ἔχουν γράψει, παρ' ὅτι ἐκεῖνοι.» λένε! Καταλαβαίνετε καλύτερα ἀπό τόν ἀπόστολο Πέτρο καί τόν ἀπόστολο Παῦλο;! Ἐσεῖς καταλαβαίνετε καλύτερα;!... λένε: «Ναί, καταλαβαίνουμε καλύτερα.»! Περιττόν νά σᾶς πῶ ὅτι πρόκειται περί φοβερῆς πλάνης καί φοβεροῦ ἐγωῖσμοῦ.

Ἀλλά, γιά νά τό δοῦμε, πού στηρίζονται; καί τί σημαίνει αυτό, ὅτι οί Απόστολοι κατενόησαν λιγώτερο τήν Αγία Γραφή παρ' ὅτι αυτοί; Διότι ὅταν τούς λέμε «Καί ποῦ ξέρετε ὅτι θά ἔρθῃ τό 2000 –προσέξτε νά δῆτε πῶς αἰτιολογοῦν τά πράγματα– πῶς ξέρετε ὅτι θά ἔρθῃ ὁ Χριστός τό 2000, αφού ή Αγία Γραφή δεν μᾶς τό πληροφορεῖ αυτό;», ἀπαντοῦν: «Σωστό, δεν μᾶς τό πληροφορεῖ ή Αγία Γραφή, διότι δεν ἀπεκαλύφθη στους Αποστόλους· ἀπεκαλύφθη ὅμως εἰς ἡμᾶς, καί τοῦτο διότι ἔχομε τήν έξελισσομένη Πεντηκοστή.»!

Ποῦ στηρίζουν τήν έξελισσομένην Πεντηκοστήν

Ἀλλά ποῦ στηρίζονται; Ἀκοῦστε ποῦ στηρίζονται. Τό ἕνα είναι αυτό πού εἶπε ὁ Χριστός λίγο πρό τοῦ Πάθους: «Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Άγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.». Αὐτός, ὁ Παράκλητος, θά σᾶς τά διδάξῃ ὅλα. Καί τό ἄλλο: «Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι», ἔχω πολλά νά σᾶς πῶ, ἀλλά δεν μπορεῖτε νά τά σηκώσετε· «ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος –ὁ Παράκλητος–, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν.», τότε θά σᾶς ὀδηγήσῃ σέ ὀλόκληρη τήν ἀλήθειαν. Καί λέγουν λοιπόν: «Ὅριστε· οί Μαθηταί δεν πῆραν ὀλόκληρη τήν ἀλήθεια.». Ναί, ἀλλά αὐτά τά εἶπε ὁ Χριστός σέ σχέσι μ' ἐκείνη τήν

στιγμή· όμως θά είχαν τήν πληρότητα τῆς ἀληθείας τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐκκλησίας μας

Καί ἐπειδή τό θέμα αὐτό, ἀγαπητοί μου, σᾶς εἶπα, δέν εἶναι καινούργιο –ἡ Ἐκκλησία τό ἀντιμετώπισε καί τό κατεδίκασε–, ἀπαντάει ὡς ἐξῆς ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Ἀφοῦ ἀναφέρει τά χωρία αὐτά, ἀναφέρει καί ἕνα τρίτο. Ἀλλά γιά λόγους συντομίας δέν σᾶς τά διαβάζω τά χωρία πού ἀναφέρει· σᾶς λέγω τό συμπέρασμά του:

«Νῦν οὖν ἐπληρώθη ἡ ἐπαγγελία καί κατήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς τε καί Υἱοῦ πεμφθέν τε καί δοθέν καί τοὺς ἀγίους Μαθητὰς περιλάμψαν καί ὅλως λαμπάδας ἀνάψαν θείως, μᾶλλον δὲ φωστῆρας ἀναδειῖξαν ὑπερκοσμίους καί παγκοσμίους, αἰωνίου ζωῆς ἐπέχοντος λόγον, δι’ αὐτῶν τήν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισεν.». Ἀλλά τώρα, «νῦν οὖν, λέγει, ἐπληρώθη ἡ ἐπαγγελία», τώρα πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπαγγελία, –ποία;– ὅτι τότε θά σᾶς στείλω τόν Παράκλητον νά σᾶς διδάξῃ πᾶσαν τήν ἀλήθειαν. Πότε ἐπληρώθη; Τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Συνεπῶς, ἀγαπητοί μου, δέν πρόκειται περὶ ἐξελισσομένης Πεντηκοστῆς· ὅ,τι κατετέθη, κατετέθη τότε· ὀλόκληρη ἡ ἀλήθεια. Γι’ αὐτόν τόν λόγο ἄς προσέξουμε πάρα πολύ, μά πάρα πολύ νά προσέξουμε· ἡ κατανόησις εἶναι σ’ ἐμᾶς ἐκ τῶν κατατεθειμένων καί ὄχι ἀπό κάτι πού δέν κατετέθη. Οἱ Ἀπόστολοι ἐγνώριζαν πᾶσαν τήν ἀλήθειαν. Ὅ,τι ὁ Θεός ἤθελε νά ἀποκαλύψῃ, ἅπαξ τό ἀπεκάλυψε εἰς τοὺς Ἀποστόλους τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Τί λέτε; ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐπὶ παραδείγματι, ἢ ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, οἱ ὁποῖοι εἶναι μεταγενέστεροι τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ ἀκόμη ἂν θέλετε ὅσοι Ἅγιοι ποτέ θά εὐρίσκοντο μετὰ τήν Πεντηκοστήν μέχρι πού νά τελειώσῃ ὁ κόσμος, αὐτοὶ ἔχουν πᾶσαν τήν ἀλήθειαν; Ναί· διότι, ὅπως σᾶς εἶπα, δέν εἶναι ἐξελισσομένη ἡ ἀλήθεια, ἀλλά κατατεθειμένη. Ἀπλῶς φτάνουν, αὐτοὶ οἱ θεωμένοι ἄνθρωποι, φτάνουν σ’ ἐκεῖνο πού ἔφτασαν τότε ἐκεῖνοι πού δέχθηκαν τήν ἐπιφοίτησι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀπόστολοι.

Ἁγία Γραφή – Ἱερὰ Παράδοσις

Ἀκόμη οἱ Πεντηκοστιανοὶ δέχονται μόνο τήν Ἁγία Γραφή –ὅπως κάνουν γενικά ὅλοι οἱ Προτεστάνται– καί ἀπορρίπτουν τήν Ἱερὰν Παράδοσιν. Αὐτό εἶναι γενικό ὅλων τῶν Προτεσταντικῶν ομάδων. Προτιμοῦν –ὅπως κάνουν ἐξ ἄλλου ὅλες οἱ Προτεσταντικές ομάδες– προτιμοῦν τήν μετάφρασιν τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, πού ἔχομε ἐδῶ –καί οἱ Χιλιασταὶ ξέρετε τήν προτιμοῦν–, λέγοντας ὅτι οἱ ἐρμηνεῖες οἱ Ὁρθόδοξες πού ὑπάρχουν, οἱ γνωστὲς μας πού ἔχομε –τοῦ Τρεμπέλα, τοῦ Κολιτσάρα καί τά λοιπά, οἱ γνωστὲς πού κυκλοφοροῦν– ὅτι αὐτὲς εἶναι προσωπικές ἀντιλήψεις τῶν ἐρμηνευτῶν, καί δέν εἶναι καλές. Ἐνῶ εἶναι γνωστόν, πασίγνωστο, ἐάν πάρωμε τά ὑπομνήματα, φέρ’ εἰπεῖν τοῦ Τρεμπέλα, θά ἰδῆτε ὅτι ὑπομνηματίζει μέ βάσι τήν ἐρμηνεία τῆς Ἐκκλησίας, τήν ἐρμηνεία τῶν Πατέρων.

Ο απόλυτος προορισμός

Ακόμη πιστεύουν εις τόν απόλυτον προορισμόν· δηλαδή: ἂν εἶναι γραμμένο νά σωθῆς, θά σωθῆς· ἂν δέν εἶναι γραμμένο νά σωθῆς, δέν θά σωθῆς. Αυτό λέγεται, ἀγαπητοί μου, ἀπόλυτος προορισμός. Κι ὅπως εἶναι γνωστό, στόν ἀπόλυτο προορισμόν εἶναι μόνον ἡ πίστις, καί δέν εἶναι τά ἔργα. Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί τό θέμα τῆς ἀσκήσεως γενικά, πού προβάλλει ἡ Ἐκκλησία, κατ' αὐτούς εἶναι ἀδιανόητον πρᾶγμα. «Τί θά πῆ νά νηστεύσω; Τί θά πῆ νά ἐγκρατευθῶ; Τί θά πῆ...;» Γενικά: «Τί θά πῆ πνευματική ἀσκησης;».

Τά ἱερά Μυστήρια

Δέχονται μόνο τέσσερα Μυστήρια, καί αὐτά κατά σχετικόν τρόπον. Ἀφοῦ δέν ὑπάρχει Ἱερωσύνη σ' αὐτούς, εἶναι μέ ἐντελῶς σχετικό τρόπο. Εἶναι τό μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος, τῆς θείας Εὐχαριστίας, τοῦ Γάμου καί τοῦ Εὐχελαίου. Γι' αὐτό θά δῆτε πολύ συχνά τούς Πεντηκοστιανούς νά ζητοῦν νά κάνουν Εὐχέλαια. Πολλά Εὐχέλαια κάνουν οἱ Πεντηκοστιανοί. Εἶναι κι αὐτό ἓνα σημάδι ὅτι πράγματι εἶναι Πεντηκοστιανοί. Δέν θέλω νά πῶ βέβαια ὅτι ἂν δῆτε ἓναν ἄνθρωπο νά κἀνη Εὐχέλαιο στό σπίτι του, αὐτός θά εἶναι Πεντηκοστιανός... νά φυλάξῃ ὁ Θεός! ἀλλά θέλω ἀπλῶς νά σᾶς σημειώσω ὅτι ἰδιαιτέρως προτιμοῦν τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου, διότι θέλουν, ὅπως λέγουν, νά ἔχουν ἐπαφή μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον! Θά μοῦ πῆτε: «Πῶς τό κάνουν τό Εὐχέλαιο;». Καλοῦν ἱερέα ἀπό τήν ἐνορία. Ἀλλά θά τό δοῦμε λίγο πιό κάτω.

Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως

Ακόμη δέχονται τήν θεωρία τῆς ἐξελίξεως. Ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἀπό τά ζῶα καί ὅτι πρό τοῦ Ἀδάμ ὑπῆρχαν ἄνθρωποι μέ στενόν ἐγκέφαλον, μή δυνάμενοι νά σκεφθοῦν. Ἡ σκέψις, λένε, ἀρχίζει μέ τόν Ἀδάμ.

Ἀνάστασις τῶν νεκρῶν – Χάρισμα τῶν ἰάσεων

Πιστεύουν ὅτι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν θά γίνῃ διά τῆς Ἐπιστήμης.

Πιστεύουν ἀκόμη ὅτι τό πᾶν θεραπεύεται διά τῆς προσευχῆς. Γι' αὐτό καί καλλιεργοῦν διά τῆς χειροθεσίας τό χάρισμα τῶν ἰάσεων· δηλαδή αὐτό εἶναι κάτι πού ὅλως ἰδιαιτέρως τό προσέχουν. Καί οἱ μετερχόμενοι αὐτό λέγονται καί χαρισματοῦχοι πού βάζουν τά χέρια τους ἐπάνω σ' ἓναν ἄρρωστο καί δῆθεν ἔτσι γίνεται καλά.

Θά μοῦ πῆτε: «Γίνονται καλά;».

Σ' αὐτές τίς περιπτώσεις βεβαίως, ἐκτός τοῦ ὅτι πολλές φορές ὑπάρχει καί μία ἀπάτη, γενικά ὑπάρχει μία αὐθυποβολή· προσθέσατε δέ καί τήν ἐνέργεια τοῦ Διαβόλου, γιά νά βγάλετε συμπεράσματα. Διότι ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Διάβολος κάνει θαύματα, τί τό ἐκπληκτικόν; Τί τό ἐκπληκτικόν;

Ἡ γλωσσολαλία

Μάλιστα ἔχουν καί τήν γλωσσολαλία· καί λέγουν ἀναρθρα πράγματα, τά ὅποια οὐδεὶς καταλαβαίνει. Οὐδεὶς! Καί, δῆθεν, ὁ ἴδιος πού τά λέει, τά ἐρμηνεύει. Καί ποιός ἐμένα μέ πληροφορεῖ ὅτι ἐσύ λές πράγματα δῆθεν θεόπνευστα; Καί λές ὅτι ἐπαναλαμβάνεις τό φαινόμενον τῆς Πεντηκοστῆς;! Μά τό φαινόμενον τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι ἀνεπανάληπτο μέσα στήν Ἱστορία. Σέ ὅλους τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας οὐδέποτε ἐπανελήφθη τό φαινόμενον τῆς Πεντηκοστῆς. Μία φορά ἔγινε. Προσέξατέ το: μία φορά! Οὔτε εἰς τούς ἀποστολικούς Πατέρες δέν συνέβη αὐτό· συνέβη μόνον εἰς τούς Ἀποστόλους καί εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν τότε εἰς τό ὑπερῶν. Οὔτε εἰς τούς ἀποστολικούς Πατέρες δέν συνέβη ἡ γλωσσολαλία! ἦταν ἓνα ἐντελῶς ἔκτακτο φαινόμενον, ἔκτακτον γεγονός.

Καί ἐκτός αὐτοῦ, ἡ γλωσσολαλία δέν ἦτο παρακαλῶ ἀναρθρος. Σαφῶς μᾶς λέγει ἐκεῖ τό βιβλίον τῶν Πράξεων ὅτι, ὅταν οἱ Ἀπόστολοι βγῆκαν νά ὁμιλήσουν, οἱ ἀκροαταί τῶν Ἀποστόλων ἤκουαν ὁ καθένας στή δική του τή γλῶσσα τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀλλά ἐδῶ ἔχομε ἀναρθρα πράγματα! δέν ὑπάρχει τίποτα πού νά ἐλέγξη κανείς καί νά πῆ ὅτι πράγματι ἔχομε ξένη γλῶσσα· καί νά εἶναι μία ξένη γλῶσσα ἡ ὅποια βεβαίως νά ἐλεγχθῆ ὅτι ἐσύ θά τήν ξέρης αὐτήν τήν ξένη γλῶσσα.

Λάβετε δέ ὑπ' ὄψιν, ἀγαπητοί μου, ὅτι καί στόν Πνευματισμόν ἔχομε τό φαινόμενον αὐτό. Καί εἶναι γνωστό ὅτι οἱ ὑπνωτιζόμενοι, τά μέντιουμ, δύνανται νά ὁμιλοῦν ξένες γλῶσσες, πραγματικά ξένες γλῶσσες, νά γράφουν ξένες γλῶσσες, κινέζικα ἐπί παραδείγματι, τήν ὅποια κινεζική νά μή γνωρίζη τό μέντιουμ· καί ὅταν μάλιστα βγῆ ἀπό τήν κατάστασι τήν ὑπνωτιστικήν, νά ἀγνοῇ τελείως ἐκεῖνα τά ὅποια ἔλεγε καί ἔγραφε. Καί ὅμως ἐκεῖνα τά ὅποια εἶπε καί ἔγραψε νά εἶναι πραγματικά καί νά δίδουν πληροφορίες. Τί τό ἐκπληκτικόν; Γί' αὐτό πάρα πολλή προσοχή. Διότι, μή ξεχνᾶμε, πλάϊ στό γνήσιο ὑπάρχει κι ὁ παραχαράκτης Διάβολος. Ποτέ δέν πρέπει νά τό ξεχνᾶμε ὅτι πλάϊ στό γνήσιο ὑπάρχει, ἐπαναλαμβάνω, ὁ παραχαράκτης Διάβολος.

Τί λέγουν διά τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία μας

Δέχονται ἀκόμη ὅτι ἡ δική των Ἐκκλησία εἶναι ἡ μοναδικά ἀληθινή. Ὅτιδῆποτε ὑπάρχει ἔξω ἀπό τούς Πεντηκοστιανούς εἶναι ψεύτικο. Κῦρος ἔχει μόνον ὅ,τι λέγουν αὐτοί. Καί γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία λέγουν τό ἐξῆς –ὅπως καί διά τήν Ρωμαιοκαθολική, γιά τήν ὅποια δέν ὁμιλῶ φυσικά αὐτή τή στιγμή· ὁμιλῶ διά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία: Δέχονται ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ «Βαβυλώνα, ἡ πόρνη ἡ μεγάλη»!... Ἡ Ἐκκλησία μας!

Καί ἂν ἐρωτήσετε –εὐλόγως ἐρωτήσετε– «Τότε διατί ἐκκλησιάζονται οἱ Πεντηκοστιανοί, γιατί κοινωνοῦν καί προσεταιρίζονται Ὁρθοδόξους κληρικούς;...», θά ἐδίδετο ἡ ἀπάντησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Στέργιου Σάκκου τῆς Θεολογίας στήν Θεσσαλονίκη ὅτι ἡ Χ.Ο.Ε. –συγκεκριμένα ἡ Χ.Ο.Ε.– εἶναι ὁ δούρειος ἵππος τοῦ Προτεσταντισμοῦ, ὅπως ἡ Οὐνία εἶναι ὁ δούρειος ἵππος τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ. Ἀπλῶς μετέρχονται τήν μέθοδον τῆς καλύψεως, διά νά προσεταιρισθοῦν τήν Ἐκκλησία μας καί νά κάνουν τή δουλειά τους· καί ὅταν θ' ἀποκτήσουν δύναμι, τότε θά ἐναντιωθοῦν. Ὅπως ἔκαναν καί οἱ Προτεστάνται πού ἤρθαν στήν Ἑλλάδα μετά τό

1821, πού σᾶς εἶχα πει τήν περασμένη φορά. Στήν ἀρχή φιλέλληνες..., φιλόανθρωποι..., κοινωνικοί παράγοντες..., ἀνοιξαν σχολεῖα... καί λοιπά· καί μετά ἐξεδηλώθησαν χύνοντες τό δηλητήριον των.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης Εὐσέβιος Παπαστεφάνου

Ἐκεῖνο πού ἰδιαίτερος πρέπει νά σημειωθῆ, ἀγαπητοί μου, γιά νά ἰδῆτε πῶς προσεταιρίζονται τήν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὅτι στήν Ἀμερική αὐτή τή στιγμή δρᾷ ἓνας Ὁρθόδοξος ἀρχιμανδρίτης, ὀνόματι Εὐσέβιος Παπαστεφάνου. Αὐτός ἡγεῖται μιᾶς αἰρέσεως Πεντηκοστιανῶν, μέ τήν ἐπωνυμία Ἐκχυσίς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί μάλιστα ἐκδίδει καί ἓνα περιοδικόν στήν ἀγγλική γλῶσσα. Αὐτός ὁ Παπαστεφάνου πιθανῶς ἔχει σχέσεις, καθὼς φημολογεῖται, μέ τήν Χ.Ο.Ε. τῆς Ἑλλάδος καί μ' ἄλλους Πεντηκοστιανούς κύκλους στή χώρα μας, διότι ἔρχεται κάπου-κάπου στήν Ἑλλάδα. Αὐτό φημολογεῖται.

Μάλιστα ἡ Ἐκκλησία μας δέν τόν βλέπει καλά αὐτόν τόν ἄνθρωπο. Ἐδῶ ἔχω ἓνα ἀπόκομμα ἐφημερίδος, ἀπό τόν Ἰανουάριον τοῦ 1979, πού λέγει: Ἐκτακτη σύγκλισι τῆς Ἱεραρχίας. Καί λέγει ὅτι θά ἐρευνηθῆ, θά ἐξετάσῃ τά ἐξῆς πράγματα ἡ Ἱεραρχία. Τό ἓνα εἶναι: Ἡ ἐδῶ δρᾷσις κληρικοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ἀρχιμανδρίτου Εὐσεβίου Παπαστεφάνου, πού κατηγορεῖται ὅτι παρουσιάζεται σάν ἐξορκιστής καί θεραπευτής. Ἀλλά δέν τό ἀρνεῖται ὁ ἴδιος αὐτό, ὅπως θά σᾶς δείξω ἀπό δικό του περιοδικό. Καί δέν ἀναφέρομαι στήν περίπτωσι αὐτή, παρά μόνο διότι ἔχει εἰπωθῆ καί φημολογεῖται, ξαναλέγω, ὅτι πιθανῶς ἔχει σχέσι μέ τήν Χ.Ο.Ε. Ἑλλάδος, συνεπῶς καί μέ τήν Χ.Ο.Ε. Λαρίσης.

Ἐχω τό περιοδικό του ἐδῶ· εἶναι αὐτό. Ὁ τίτλος εἶναι The Logos, δηλαδή Ὁ Λόγος. Ὅπως βλέπετε, ἀπ' ἔξω, στό ἐξώφυλλο, ὑπάρχει μία φωτογραφία πού δείχνει μία Ὁρθόδοξη ἐκκλησία καί ὑπάρχουν μέσα πιστοί. Ἐκεῖ κάνει ἐκεῖνα πού κάνει αὐτός ὁ ἄνθρωπος, αὐτοί γονατίζουν καί ἀνεβάζουν τά χέρια ψηλά –εἶναι αὐτή ἡ χαρακτηριστική στάσι στήν προσευχή πού κάνουν. Ἐχουνε μία συνάθροισι, θά λέγαμε, μέσα στήν ἰδίαν τήν ἐκκλησία, πού εἶναι στό Κλήβελαντ τοῦ Ὁχάϊο. Καί προσεύχονται ἐκεῖ Ὁρθόδοξοι πού ἔχουν παρασυρθῆ ἀπό αὐτόν, ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς Ὁρθόδοξος ἀνά πᾶσα στιγμή, ἐν τούτοις παρακαλῶ εἶναι Πεντηκοστιανός.

Γράφει ἓνα κύριο ἄρθρο ἐδῶ στήν ἀρχή, ἀπό τό ὁποῖο σᾶς σταχυολογῶ. Ἐχει γίνεи μιά ὀλόκληρη μετάφρασι· ἀλλά δέν ἔχουμε χρόνο, γιατί πέρασε ἡ ὥρα, νά σᾶς τό διάβαζα ὀλόκληρο τό ἄρθρο του. Σᾶς σταχυολογῶ μερικά μόνο σημεία.

Προσεκλήθη, λέγει, σέ δύο συνέδρια Πεντηκοστιανῶν, στά ὁποῖα ἦταν καί ὀμιλητής. «Μοῦ προσέδωκαν μία εὐχάριστη εὐκαιρία νά ἀναμετρήσω ἀπό πρῶτο χέρι τήν ἔκτασι πού τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔχει ἐκχυθῆ πάνω στό ἀνθρώπινο γένος σ' αὐτές τίς ἔσχατες ἡμέρες.». Ἀλλά σᾶς ἔκανα ἀνάλυσι ὅτι ἔσχατες ἡμέρες δέν εἶναι αὐτές, ἀλλά εἶναι τότε τῆς ἡμέρας τῆς Πεντηκοστῆς.

»Βεβαίως δέν ἔχει μείνει Ἐκκλησία ἔξω ἀπό τήν ἐκχυσί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.»! Ποιός τό λέγει, κύριε, ὅτι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον δρᾷ καί στούς αἰρετικούς; Διότι ὅταν δέν ὑπάρχη, ὅταν δέν ἔχη μείνει Ἐκκλησία πού νά μὴν ἔχη δεχθῆ τήν ἐκχυσί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σημαίνει ὅτι ὅπου καί νά πάω θά βρῶ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον. Μά αὐτό τό

λέγουν και οι Οικουμενισταί. Και συνεπώς αυτόματα –αυτόματως!– μένω στη θέση μου. Είτε είμαι Ορθόδοξος είτε είμαι Ρωμαιοκαθολικός είτε είμαι Προτεστάντης είτε είμαι ό,τι είμαι, εφ' όσον τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὑπάρχει παντοῦ, τότε γιά ποιόν λόγο νά μιλάω γιά αἱρέσεις; Γιά ποιόν λόγο νά φύγω ἀπό ἴδω και νά πάω ἐκεῖ; Γιά ποιόν λόγο; Αυτόματα –αυτόματως!– ἔχομε ἀποχαρακτηρισμόν τῶν αἱρέσεων. Προσέξατε: ἀποχαρακτηρισμόν τῶν αἱρέσεων! Δεχόμαστε ὅτι δέν ὑπάρχει αἵρεσις, ἀφοῦ παντοῦ ἐνεργεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον!

Ἄλλο σημειο. Εἶχε γίνει ἕνα συνέδριο στήν Ἱερουσαλήμ και εἶχανε βρεθῆ ἐκεῖ τέσσερις χιλιάδες ἄνθρωποι. «Πάνω ἀπό διακόσιες θεραπείες σημειώθηκαν στίς θεραπευτικές ὑπηρεσίες πού διευθύνθηκαν ἀπό τήν Κάθριν Κούλμαν τήν μιά ἡμέρα και ἀπό τόν Πάτ Ρόμπερσον μιάν ἄλλην ἡμέρα.» Εἶδατε;... πάνω ἀπό διακόσιες θεραπείες!

Ἀκόμη σημειώνει και λέγει: «Ὁ θεολογικός διάλογος εἶναι ἀνωφελής.». Τί σημαίνει αὐτό; Γιατί νά καθώμαστε και νά μαλώνουμε περὶ δογμάτων και θεολογικοῦ διαλόγου; τά πράγματα εἶναι πολύ ἀπλά. Εἶναι ἐκεῖνο πού ἐλέγετο και πρότινος μεταξύ Κωνσταντινουπόλεως και Ρώμης: Νά ἀνοίξωμε τόν διάλογον τῆς ἀγάπης, και ὄχι τόν διάλογον τῶν δογμάτων! Μποροῦμε νά μιλάμε γιά ἀγάπη, χωρίς νά ξεκαθαρίσωμε τήν ὀρθήν πίστιν;... Εἶναι ὀρθόν αὐτό;... Εἶναι ὀρθόν;... Ποῦ πάμε; Ποῦ βρισκόμαστε;

Ἀκόμη: «Τό μόνο δυσάρεστο –στό συνέδριο τῆς Ἱερουσαλήμ– ἦταν πού ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἦταν ἡ μόνη Ἐκκλησία πού δέν ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπό τοπικούς ἀνωτέρους κληρικούς τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ Πατριάρχης τῆς Ἱερουσαλήμ, ἄν και προσκλήθηκε, δέν ἀνταποκρίθηκε.». Ἦτανε τό μόνο δυσάρεστο... πού δέν πῆγαν οἱ Ὁρθόδοξοι εἰς τό συνέδριο τῶν Πεντηκοστιανῶν στήν Ἱερουσαλήμ! Εὐτυχῶς πού δέν πῆγαν. Εὐτυχῶς.

Ἐκεῖ ὁ Παπαστεφάνου βρῆκε κάποιον ὀνόματι Kostas Deir –τό ὀνομά του ἑλληνικό φυσικά· τό ἄλλο δέν ξέρω πῶς τό προσέλαβε. «Ὁ Kostas Deir, ἕνας Ἕλληνας ντόπιος τῆς Ἱερουσαλήμ, σημείωσε κατά τήν διάρκεια ἑνός δυνατοῦ μηνύματός του στήν συνδιάσκεψιν τά ἐξῆς: Ἦμουν ἕνας Ἕλληνας Ὁρθόδοξος γιά τόσα χρόνια, και κανεῖς δέν μοῦ εἶπε ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός πέθανε γιά τίς ἁμαρτίες μου.». Αὐτό τό βάζει και σάν τίτλο ἐξ ἄλλου στό ἄρθρο πού γράφει ὁ Παπαστεφάνου. «Θέλω νά ζητήσω ἀπ' αὐτή τή σύναξιν –τῶν Πεντηκοστιανῶν– νά προσεύχεται γιά τήν Ἑλληνική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.» Πολύ ὠραία... νά προσεύχωνται οἱ Πεντηκοστιανοί γιά τή δική μας τήν Ἐκκλησία!

Και συνεχίζει ὁ Παπαστεφάνου: «Σάν ἕνας ἔφηβος, ὁ Kostas Deir, συνήθιζε νά πετᾷ πέτρες στούς Πεντηκοστιανούς –καθαρά-καθαρά: στούς Πεντηκοστιανούς!– πού ἤρχοντο στήν Ἱερουσαλήμ γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιον. Σήμερα ἔχει μιά εὐαγγελική και χαρισματική διακονία, πού τόν κάνει νά ἐπισκέπτεται πολλές χῶρες τοῦ κόσμου.» δηλαδή αὐτός ἔγινε Πεντηκοστιανός. «Τό κέντρο δραστηριότητός του στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι: Lima, New York...» και τά λοιπά. «Κάθε Ὁρθόδοξος τό μόνο πού θά μπορούσε νά αισθανθῆ θά ἦταν ἡ ἀμηχανία στήν παρατήρησιν πού ἔγινε.»

Μετά... –τί ἄλλο νά σᾶς πῶ; «Κάτι εἶναι ριζικά λανθασμένο μέ ὅ,τι ὀνομάζουμε Ὁρθοδοξία». Ριζικά λανθασμένο μέ ὅ,τι ὀνομάζουμε Ὁρθοδοξία!

Ἀκόμη: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἔρχεται στους ἀνθρώπους, ὅπως λειτουργεῖ σήμερα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία». Δηλαδή ὁ Χριστός σήμερα δέν πάει στους ἀνθρώπους, ὅπως σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ἐργάζεται καί λειτουργεῖ! Καί ἄλλα πολλά. Ἀλλά φυσικά ἔχει περάσει ἡ ὥρα, καί δέν θέλω περισσότερο νά σᾶς κουράσω.

Τό συμπέρασμα ποιό εἶναι, ἀγαπητοί μου; Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος γυρίζει σέ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, παριστάνει τόν Ὁρθόδοξο –ἦτο κάποτε Ὁρθόδοξος– καί ἔχει ἀμεσες σχέσεις μέ τούς Πεντηκοστιανούς. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού προσπαθεῖ νά προσεταιρισθῇ τήν Ἐκκλησίαν ὑπέρ τῶν Πεντηκοστιανῶν. Εἶναι φοβερό πρᾶγμα αὐτό. Εἶναι φοβερό! Ἄνθρωποι πού ἔζησαν στήν Ἀμερική μου τό ἔχουν πει αὐτό τό πρᾶγμα γύρω ἀπό τή δική του δρᾶσι ἐκεῖ, ἀλλά κι ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, τί αὐτός ὁ ἄνθρωπος κάνει.

Συγκεκριμένα στά Ἀθωνικά Ἄνθη, τοῦ πατρός Θεοκλήτου Διονυσιάτου, ὑπάρχουνε δύο ἄρθρα πού ἀναφέρονται ἐναντίον τοῦ Μακράκη· κι ἐκεῖ ἀναφέρει καί γιά τόν Παπαστεφάνου. Αὐτά γράφτηκαν λίγο πρὶν ἀπό τό 1960. Καί τόν παραλαμβάνουν δύο ἀπό τήν Ἀμερική παρακαλῶ τόν πατέρα Θεόκλητο καί τόν βρίζουν καπηλικώτατα, γιατί ἐτόλμησε νά θίξη τόν Μακράκη, τόν ἤδη ἀποθανόντα, καί τόν Εὐσέβιον Παπαστεφάνου! Καί τοῦ λέγει ἐκεῖ ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο: «Τολμᾶς νά βρίζης τόν... καί τά λοιπά, ὁ ὁποῖος πλησιάζει τούς Προτεστάντας, διά νά τούς βοηθήσει καί νά τούς φέρη στήν Ὁρθοδοξία!». Τό ὀλοφάνερον εἶναι, ἂν καί ἀπό τότε πέρασαν τόσα χρόνια, ὅτι ἐκεῖνος παρεσύρθη ἀπό τούς Προτεστάντας. Διότι τοῦ τό τονίζει αὐτό ὁ πατήρ Θεόκλητος: «Θά παρακαλοῦσα πολύ τόν πατέρα Εὐσέβιο νά προσέχη τούς κύκλους τῶν Προτεστάντων πού τόν περιστοιχίζουν.»! Αὐτά γράφονται πρό τοῦ 1960.

Ὅποτε βλέπομε, ἀγαπητοί μου, ὅτι αὐτός ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται ὑπέρ τῶν Προτεστάντων καί εἰδικώτερα ὑπέρ τῶν Πεντηκοστιανῶν. Τό λέγω αὐτό, γιά νά δώσετε τήν ἐξῆς ἀπάντησι: Πῶς εἶναι δυνατόν νά προσεταιρίζονται οἱ ἄνθρωποι αὐτοί τήν Ἐκκλησία μας, τήν ὁποία ὑβρίζουν; Ἔ, εἶναι δυνατόν. Καί τό βλέπομε αὐτό καθαρά, ὅταν τούς βλέπουμε νά κοινωνοῦν, νά προσεύχωνται, νά πλησιάζουν τούς ἱερεῖς, νά ἐξομολογοῦνται, μόνο καί μόνο διά νά δώσουν τήν ἐντύπωσι ὅτι εἶναι ἕνα πρᾶγμα μ' ἐμᾶς, ἐνῶ στήν πραγματικότητα εἶναι τορπίλη εἰς τά θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, ἤθελα νά σᾶς πῶ καί διά τούς Πεντηκοστιανούς καί εἰδικώτερα διά τήν Χ.Ο.Ε., πού βεβαίως εἶναι πεντηκοστιανή αἵρεσις, σύμφωνα μέ τίς διδασκαλίες πού ἔχουν.

Μοντανισμός: ὁ μακρυνός πρόγονος τοῦ Πεντηκοστιανισμοῦ

Ὁ Πεντηκοστιανισμός, ἀγαπητοί μου, ἔχει ἕναν μακρυνόν πρόγονον, τόν Μοντανισμόν. Ὁ Μοντανός, κατά τόν 2ον αἰῶνα, τό ἴδιο πρᾶγμα ἔκανε. Ἦταν ἕνας ἱερεῦς τῆς Κυβέλης ἀπό τήν Φρυγία. Ὅταν δέχθηκε τόν Χριστιανισμόν, τά μπερδεψε. Νόμισε ὅτι αὐτός πιά δέχεται τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὅτι ἔχει ζωντανή τήν Πεντηκοστή

διαρκῶς μέσα του, παρουσίαζε τὰ ἴδια φαινόμενα, τό προφητικόν χάρισμα δῆθεν καί τίς ἐκστάσεις καί τὰ ὄνειρα καί τὰ ὄραματα. Τόν ἀκολουθοῦσαν προφήτες καί προφήτιδες. Ἡ αἴρεσίς του ταχύτατα διεδόθη σ' ὅλον τόν τότε γνωστόν κόσμον· ἀπό τήν Μικράν Ἀσία μέχρι τό Γιβραλτάρ, τήν Βόρειον Ἀφρική καί λοιπά. Διεδόθη ταχύτατα ἡ αἴρεσίς του! ἀλλά καί διελύθη μετά ταῦτα, διότι ἡ Ἐκκλησία κατεδίκασε τόν Μοντανισμόν. Ἐνας ἀπό τούς Μοντανιστάς εἶναι καί ὁ Τερτυλλιανός· σᾶς τό λέγω διά λόγους ἀπλῆς γνώσεως.

Ἔτσι οἱ Πεντηκοστιανοί ἔχουν καί τόν μακρυνό τους πρόγονο· εἶναι ὁ Μοντανισμός. Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως κατεδίκασε καί τόν Μοντανισμόν, κατεδίκασε καί τόν Προτεσταντισμόν, ὅπως σᾶς ἔλεγα τήν περασμένη φορὰ. Συνεπῶς, τόσο ἀπό πλευρᾶς Μοντανισμοῦ, ὅσο καί ἀπό πλευρᾶς Προτεσταντισμοῦ, ἤδη οἱ Πεντηκοστιανοί εἶναι καταδικασμένοι ἀπό τήν Ἐκκλησία.

«Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδασχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν,

καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.»

Γιὰ μᾶς δέν μένει παρὰ μόνο ἐκεῖνο τό ὅποῖον μᾶς λέγει ὁ ἀπόστολος καί εὐαγγελιστής Ἰωάννης στήν δευτέρα του ἐπιστολή:

«Πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον.»

Θά 'λεγε κανεὶς: «Τί σημασία θά εἶχε ἡ παρουσία τῶν πλάνων ἀνθρώπων; Τί σημασία θά εἶχε, ἐάν τὰ πράγματα ἦσαν ὅλα πολύ καλά;».

Ἔχει πάρα πολλή σημασία νά εἶσαι Ὁρθόδοξος Χριστιανός! Τ' ἀκοῦτε παρακαλῶ;... Μὴν πῆτε οὔτε μιά στιγμή ὅτι ὅλοι καλά λόγια λένε. Μὴν τό πῆτε ποτέ αὐτό! Ἐάν ἦταν ἔτσι τὰ πράγματα, δέν θά μιλοῦσε περὶ πλάνης καί περὶ πλάνων ἀνθρώπων ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Πλάνοι λοιπόν πολλοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον.

»βλέπετε ἑαυτούς», προσέχετε τούς ἑαυτούς σας, σημειώνει καί προτρέπει συνεχίζοντας ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.», γιὰ νά μὴν χάσωμε –ὥστε μπορούμε νά χάσωμε στήν αἴρεσιν!– γιὰ νά μὴν χάσωμε ἐκεῖνα πού δουλέψαμε, ἀλλὰ νά πάρωμε ὀλόκληρο τόν μισθό μας.

»πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδασχῇ τοῦ Χριστοῦ», δηλαδή εἰς τήν Ὁρθόδοξο Πίστι, «Θεὸν οὐκ ἔχει». Ξέρετε ὅτι τό θέμα τῆς ἀθεΐας κατὰ τήν Ἁγία Γραφή δέν εἶναι ὅπως τό νομίζουμε. Γιὰ μᾶς ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀπλῶς δέν δέχεται τίποτα-τίποτα, αὐτός λέγεται ἄθεος· διά τήν Ἁγία Γραφήν ὅμως ἄθεος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δέν δέχεται πλήρως ἐκεῖνα πού λέγει ὁ Χριστός. Τό λέγει ἐδῶ σαφῶς ὁ Εὐαγγελιστής: «Ὁ μὴ μένων ἐν τῇ διδασχῇ τοῦ Χριστοῦ, στό Εὐαγγέλιον δηλαδή, αὐτός Θεὸν οὐκ ἔχει.»

»ὁ μένων ἐν τῇ διδασχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

»εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς», ὅποιος ἔρχεται σ' ἐσᾶς, «καὶ ταύτην τὴν διδασχὴν οὐ φέρει», δέν φέρει τήν διδασχὴν τοῦ Εὐαγγελίου τήν Ὁρθόδοξον, «μὴ λαμβάνετε αὐτὸν

εἰς οἰκίαν», στό σπίτι σας νά μήν τόν βάλετε, «καί χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε», καί καλημέρα νά μήν τοῦ λέτε.

Ἄν κάποιος πῆ: «Μά, μιά καλημέρα;... Ἡ καλημέρα εἶναι τοῦ Θεοῦ!». Καί τί εἶσαι ἐσύ; ἀγιώτερος ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Εὐαγγελιστή;... Καί τί εἶσαι ἐσύ; θεολογικώτερος ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Εὐαγγελιστή;... Καί τί εἶσαι ἐσύ; ἔχεις πιά πολλήν ἀγάπη ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Εὐαγγελιστή, τόν Μαθητήν τῆς ἀγάπης;... Δέν τό νομίζω. Συνεπῶς αὐτό πού κάνεις εἶναι παρακοή! καί τήν παρακοή σου αὐτή θά τήν πληρώσης πολύ ἀκριβά, μέ τό νά παρασυρθῆς. Λοιπόν, στό σπίτι σας τόν αἰρετικό δέν θά τόν βάλετε καί καλημέρα δέν θά τοῦ πῆτε.

»ὁ γάρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.«, γιατί ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τοῦ λέγει καλημέρα τοῦ αἰρετικοῦ, αὐτός γίνεται κοινωνός τῶν πονηρῶν αὐτοῦ ἔργων.

Ἔτσι, ἀγαπητοί μου, ἄς μένωμε πάντοτε τέκνα φωτός καί ὡς τέκνα φωτός πάντοτε νά περιπατοῦμε. Τό λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;», τί σχέσις ὑπάρχει ἀνάμεσα στό φῶς καί στό σκοτάδι; Μακρῶς λοιπόν ἀπό τήν ψευδάνυμον γνῶσιν. Κι ὅταν μείνωμε μακρῶς ἀπό τήν ψευδάνυμον γνῶσιν, μακρῶς ἀπό κάθε τι πλανεμένο καί νόθο, τότε πραγματικά εἴμεθα μέσα εἰς τόν χῶρον ἐκεῖνον πού ἔχομε τήν ἐλπίδα νά σωθοῦμε.

Σᾶς εὐχομαι καλό καλοκαίρι καί πολλήν εὐλογίαν.

Κυριακή, 3-6-1979